

KINO ŚWIAT

EDUKACJI

Film „TAM, GDZIE MIESZKA BÓG” to prosta, piękna lekcja nie tylko dla najmłodszych widzów, a przy okazji powtórka ze znajomości Pisma Świętego, która może być pomocna w przygotowaniach do Pierwszej Komunii Świętej.

WYPRAWA PO ODKRYCIE NAJWIĘKSZEJ Z TAJEMNIC

MATERIAŁY EDUKACYJNE
INSPIROWANE FILMEM „TAM, GDZIE MIESZKA BÓG”

Patronat medialny nad filmem sprawuje Katolicka Agencja Informacyjna.

Pierwszy w historii film z udziałem
Jego Świątobliwości Papieża Franciszka

TAM, GDZIE MIESZKA BÓG

W KINACH OD 20 KWIETNIA

OBSADA:

PAPIEŻ FRANCISZEK

EMMA DUKE – **CLAIRE**

CORY GRUTER-ANDREW – **TOM**

AIDEN CUMMING-TEICHER – **GEORGE**

KYLE BREITKOPF – **ANDREW**

KAELYN BREITKOPF – **ERICA**

SAM DUKE – **DANIEL**

NATALIA IMBROSCIANO – **CAROL**

TATIANA RODRIGUEZ – **LOUISE**

VICTOR TAYLOR – **ROBERT**

REŻYSERIA:

GRACIELA RODRIGUEZ GILIO

CHARLIE MAINARDI

SCENARIUSZ: GRACIELA RODRIGUEZ GILIO

SCENOGRAFIA: PABLO MAESTRE GALLI

DEKORACJA WNĘTRZ: AIXA TORRES

CASTING: LARISSA MAIR

DŹWIĘK: NICOLAS CARCAGNO

UDŹWIĘKOWIENIE: FERNANDO SOLDEVILA

MONTAŻ: SEAN LAHIFF

PRODUCENCI:

MONIKA BACARDI

ANDREA IERVOLINO

DANIELLE MALONI

PRODUCENCI WYKONAWCZY:

MICHAEL KOLKO

GABRIEL LEYBU

GABRIELA TAGLIAVINI

KRÓTKO O FILMIE:

Pierwszy na świecie film kinowy z osobistym udziałem Papieża Franciszka! „Tam, gdzie mieszka Bóg” to oparta na historiach z Biblii, dedykowana dzieciom opowieść o wierze, nadziei i odwadze. Podnosząca na duchu, zachęcająca widzów w każdym wieku do poszukiwania Boga w otaczającym świecie, a do tego przepięknie sfilmowana w malowniczych plenerach Patagonii.

„Jezus szuka cię i czeka na ciebie. (...) Znajdź go. Odważ się to zrobić” – oto przesłanie, które za pośrednictwem filmu daje dzieciom Papież Franciszek. Uroczysta premiera „Tam, gdzie mieszka Bóg” odbyła się w Watykanie i – obok pokazu „Milczenia” Martina Scorsese – była jedyną tego rodzaju projekcją filmową w Stolicy Apostolskiej w 2017 roku. Film jest wspólnym dziełem światowej sławy psycholożki Rodriguez Gracieli Gilio, oraz reżysera i producenta Charliego Mainardiego, autora reklam dla największych firm i marek. „»Tam, gdzie mieszka Bóg« to film o dzieciach szukających Boga” – pisał o obrazie The Guardian.

Mały Andrew ucieka z domu, by odszukać położone w górach sanktuarium Jezusa. W ślad za chłopcem wyrusza czwórka jego oddanych, szkolnych przyjaciół. Razem przeżyją wiele niezapomnianych przygód na leśnym szlaku. Zrozumieją też, że z bożą pomocą są w stanie stawić czoła największym przeciwnościom.

*Na zdjęciu Papież z reżyserką,
fot. Nick Vivarelli*

KINO JAKO NARZĘDZIE NOWEJ EWANGELIZACJI

Film „Tam, gdzie mieszka Bóg” premierowo pokazano w Watykanie na prośbę samego Papieża, który wierzy, że kino może być znakomitą medium do rozprzestrzeniania katolickich wartości wśród wszystkich, a przede wszystkim – wśród dzieci i młodzieży.

W obsadzie „Tam, gdzie mieszka Bóg” znaleźli się obiecujący aktorzy dziecięcy oraz sam Papież Franciszek. Papież uczestniczył w pracach nad filmem od samego początku.

„Nasz film wyrósł z pragnienia Papieża Franciszka, aby poprzez dzieło filmowe przekazać dzieciom wiadomość od Jezusa”, mówi współreżyserka filmu, Graciela Rodriguez Gilio.

„Papież Franciszek zawsze powtarza, że musi dotrzeć ze swoim przesłaniem do wszystkich. On doskonale zdaje sobie sprawę, że dzieci uwielbiają oglądać filmy. Jest bardzo nowoczesną osobą”, dodaje producent, Andrea Iervolino.

Jeszcze zanim rozpoczęła się produkcja „Tam, gdzie mieszka Bóg”, Franciszek przeczytał scenariusz napisany przez Rodriguez po długich konsultacjach z biskupem Eduardo Garcią. Garcia, podobnie jak twórczyni filmu, przez wiele lat pracował z kardynałem Bergoglio w Argentynie.

Przygotowanie planu zdjęciowego, w tym rozmieszczenie kamer w Watykanie przy tamtejszych rygorystycznych względach bezpieczeństwa, zajęło cały dzień. Sam proces filmowania Franciszka przebiegł jednak szybko i sprawnie. „Franciszek przemówił własnymi słowami”, twierdzi producent. „Wyjaśniliśmy mu tylko historię, a dalej poszło jak z płatka. On nie jest aktorem. Jest sobą. Jest prawdziwy, co bardzo ważne”.

Iervolino wraz z Moniką Bacardi sfinansowali i wyprodukowali „Tam, gdzie mieszka Bóg” poprzez swoją firmę Ambi Media Group z siedzibą w Los Angeles.

Swoim filmem Iervolino poniekąd spłaca dług wobec Kościoła. Swoją pierwszy film producent nakręcił bowiem w wieku 15 lat właśnie przy pomocy lokalnej parafii, która użyczyła mu kostiumów i atelier. „Teraz miałem okazję zrobić film ze specjalnym udziałem Papieża. Dla mnie to najważniejsza rzecz, jaką mogę zrobić w swoim życiu”, wyznaje wyraźnie poruszony producent.

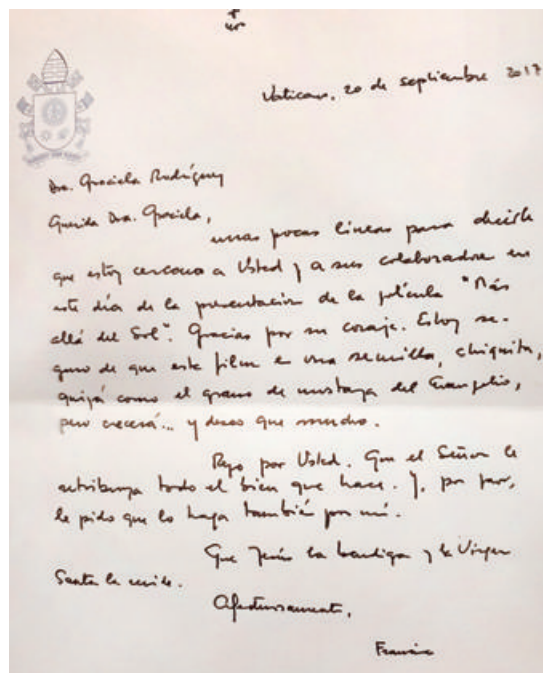
„Możliwość sfilmowania Papieża była przejmującym doświadczeniem. To wspaniały człowiek, który pomógł nam, by w ten sposób pomóc światu” – mówi Iervolino – „Produkujemy nawet do dziesięciu filmów rocznie z wielkimi gwiazdami... Ale to nie jest tylko film. To coś naprawdę szczególnego”.

LIST OD PAPIEŻA FRANCISZKA

Przed projekcją „Tam, gdzie mieszka Bóg” Papież Franciszek napisał list, który wyjaśnia ogromne znaczenie tego projektu. Píše w nim:

*„Dziękuję za waszą odwagę.
Jestem przekonany,
że ten film będzie małym ziarenkiem,
ale podobnie jak ziarno gorczycy,
o którym mówi Ewangelia,
będzie ono wzrastać”.*

PAPIEŻ FRANCISZEK I DZIECI

„Trzeba czynić nasz świat bardziej ludzkim, bardziej godnym dzieci dnia dzisiejszego i jutrzejszego”.
Papież Franciszek

Dzieci są dla Franciszka bardzo ważną częścią Kościoła. Ma dla najmłodszych także wiele wyrozumiałości. Media społecznościowe często obiegają niewyreżyserowane, spontaniczne nagrania, na których Franciszek nie oponuje, gdy dzieci wchodzi na ambonę, lub zaczepiają go podczas oficjalnych kazań, czy występów. Wyraźnie widać, że Papież ma doskonały kontakt z dziećmi i z miejsca zyskuje ich zaufanie.

Przede wszystkim jednak Papież bardzo często odwiedza dzieci w szpitalach, domach opieki, rozmaitych ośrodkach, schroniskach i placówkach dla ubogiej, czy trudnej młodzieży. „Jesteście najcenniejszym skarbem, o który musimy się zatroszczyć”, mawia Ojciec Święty.

Głowa Kościoła nagminnie apeluje także o pomoc sierotom, dzieciom, które stają się ofiarami wojen i wszystkim dzieciom pokrzywdzonym przez los.

„Wybaczcie te sytuacje, kiedy my, dorośli nie troszczymy się o was, lub was nie doceniamy, tak jak na to zasługujecie. Wasze życie jest światłem nadziei dla wszystkich. Jesteście gwiazdami, które rozświetlają mrok”, mówił Papież w jednym ze swych orędzi.

„Jezusa należy szukać w twarzach dzieci z krajów ogarniętych wojnami domowymi. Widzimy Jezusa w wielu dzieciach zmuszonych do opuszczenia swoich ojczyzn, do samodzielnego podróżowania w nieludzkich warunkach, będących łatwym łupem dla handlarzy ludźmi. Ich oczyma widzimy dramat wielu przymusowych migrantów, którzy narażają nawet swe życie, aby podjąć wyniszczającą podróż, czasami kończącą się tragedią”, kontynuował.

„Widzimy Jezusa w dzieciach Bliskiego Wschodu, które nadal cierpią z powodu nasilających się napięć między Izraelczykami, a Palestyńczykami. Widzimy Go także w twarzach irańskich i syryjskich dzieci, wciąż naznaczonych wojnami”, podkreślił Franciszek.

Papież dodał także, że oblicze Jezusa widać w dzieciach afrykańskich, „zwłaszcza tych, które cierpią w Sudanie Południowym, Somalii, Burundi, Demokratycznej Republice Kongo, Republice Środkowoafrykańskiej i Nigerii”. Wspomniał także o najmłodszych, doznających przemocy w wyniku konfliktu zbrojnego na Ukrainie.

Ojciec Święty często wzywa także wiernych do modlitwy za dzieci, których rodzice pozostają bez pracy i nie mogą zapewnić swoim pociechom bezpiecznej przyszłości, jak również za dzieci, których dzieciństwo zostało naznaczone przez wojnę i przemoc.

ZAGRANICZNA PRASA O FILMIE „TAM, GDZIE MIESZKA BÓG”

Amerykański tygodnik „Variety” pisał o watykańskiej premierze filmu „Tam, gdzie mieszka Bóg”. Magazyn podkreślał, że obraz ten jest debiutem ekranowym Papieża Franciszka w filmie fabularnym. Opisuje także pozytywną reakcję Papieża na scenariusz i przytacza słowa Gracieli Rodriguez Gilio, współreżyserki:

„Pytanie, które zadałam Papieżowi [w jego scenie] brzmiało: „Jak i gdzie dzieci mogą rozmawiać z Jezusem?”

Odpowiedź, którą widzowie znajdą w filmie brzmi: „Czytając Ewangelię”.

Brytyjski dziennik „The Guardian” także pisał o watykańskiej premierze filmu i o tym, w jaki sposób ukazany został w nim Papież Franciszek.

Film pokazuje go jako „człowieka z ludu”. Pojawia się w scenie z dziećmi, zachęcając ich, by porozmawiali z Jezusem i czytali Ewangelię. Mówi im: „Nie myślcie o [Ewangeli] jak o wielkiej książce ... Ewangelie są małe. Ale musicie czytać je powoli, krok po kroku. I powinniście czytać je z kimś, kto potrafi wyjaśnić to, czego sami nie rozumiecie”.

Słowa pożegnania Papieża z ekipą filmową brzmiały: „Proszę, módlcie się za mnie”.

Także włoskie media informowały o uroczystej premierze filmu i o tym, jak szczególnym projektem jest „Tam, gdzie mieszka Bóg”.

Papież Franciszek w swojej scenie wyjaśnia dzieciom, będącym głównymi postaciami filmu, co zrobić, aby poznać Jezusa: „Czytając Ewangelię, ucząc się katechizmu, rozmawiając z Nim”.

Włoska prasa pisze także o orędziu Papieża Franciszka do twórców filmu, w którym wyraził uznanie za odwagę w podejmowaniu ważnych tematów i przekonanie, że „będzie to małe ziarenko, które jak ziarno gorczycy, o którym mówi Ewangelia, będzie wzrastało”.

We Włoszech pisano także o przesłaniu Papieża w filmie, gdzie zachęca głównych bohaterów do głoszenia Ewangelii wszędzie tam, gdzie tylko się znajdują.

W artykule przytoczono też wypowiedź ks. Franco Perazzolo – rzecznika prefekta Sekretariatu ds. Komunikacji Stolicy Apostolskiej oraz prał. Dario Viganò o tym, że po raz pierwszy w dziejach kina Papież zagrał w filmie samego siebie.

Tłumaczenie: Krzysztof Gołębiowski KAI

Konspekt trzech lekcji religii dla klas 1–3 szkoły podstawowej na podstawie filmu „Tam, gdzie mieszka Bóg”

Klasy I-III

Lekcja powinna odbyć się po obejrzeniu filmu przez całą klasę.

Zajęcia mogą być poprowadzone poza szkołą, np. w parafii – dla ministrantów, scholi lub innej grupy dziecięcej, np. osób przygotowujących się do I Komunii Świętej.

Temat: „Gdzie mieszka Bóg?”

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- przekaz prawdy o możliwościach spotkania Boga dziś;
- pogłębienie świadomości odnośnie do stałej obecności Boga wśród ludzi.

Treści – wymagania szczegółowe.

Uczeń:

- swoimi słowami przytacza obietnicę Jezusa daną uczniom przed Wniebowstąpieniem;
- wylicza sposoby spotkania Pana Jezusa dziś;
- opowiada o przygodach dzieci, szukających Jezusa w filmie „Tam, gdzie mieszka Bóg”;
- podaje przykłady zachowania, przez które inni mogą zobaczyć w nim Pana Jezusa.

PRZEBIEG LEKCJI:

I lekcja

Modlitwa – śpiew: „Jezus jest tu”

- 1 Nauczyciel w prostych słowach przybliży cel lekcji – może to zrobić, odnosząc się do zaśpiewanej piosenki. Zwraca uwagę na to, że nie zawsze to, co naprawdę jest, możemy zobaczyć, a mimo to doświadczamy pewnych dowodów tej obecności.
- 2 Uczniowie zamykają oczy, a nauczyciel rozpyla odrobinę perfum lub odświeżacza powietrza; odtwarza śpiew ptaka lub odgłos innego zwierzęcia; włącza suszarkę, kierując strumień powietrza na dzieci. Po tych doświadczeniach następuje pogadanka, w czasie której dzieci analizują z nauczycielem to, czego doświadczyły. Nauczyciel w konkluzji przypomina o spostrzeżeniu poczynionym na wstępie.
Dzieci wymieniają jeszcze inne zjawiska, których nie możemy zobaczyć, a wiemy o ich obecności.
Nauczyciel przypomina o najważniejszej rzeczy, której nie widzimy, a którą czujemy – o miłości. Dzieci po krótkim zastanowieniu opowiadają jak odczuwają miłość; rodziców, dziadków, Boga.

II lekcja**Modlitwa – śpiew: „Jezus jest tu”**

- 3 Odczytanie lub opowiedzenie biblijnego fragmentu o Wniebowstąpieniu i analiza tekstu (dokąd udał się Pan Jezus? co obiecał uczniom? co znaczą słowa „aż do skończenia świata”?).

- 4 Odtworzenie zwiastuna lub fragmentu filmu „Tam, gdzie mieszka Bóg”. Dzieci wymieniają bohaterów, a nauczyciel zapisuje ich imiona na tablicy (Andrew, Claire, Tom, George). Przy każdej z postaci dzieci dopowiadają, jaka była rola danej postaci, w czym pomogła pozostałym? Pyta, jaki jeszcze wyjątkowy bohater pojawił się w filmie, m.in. przemawiając do Andrew z plakatu? (Papież Franciszek).

https://www.youtube.com/watch?v=w20_jv5XDfo

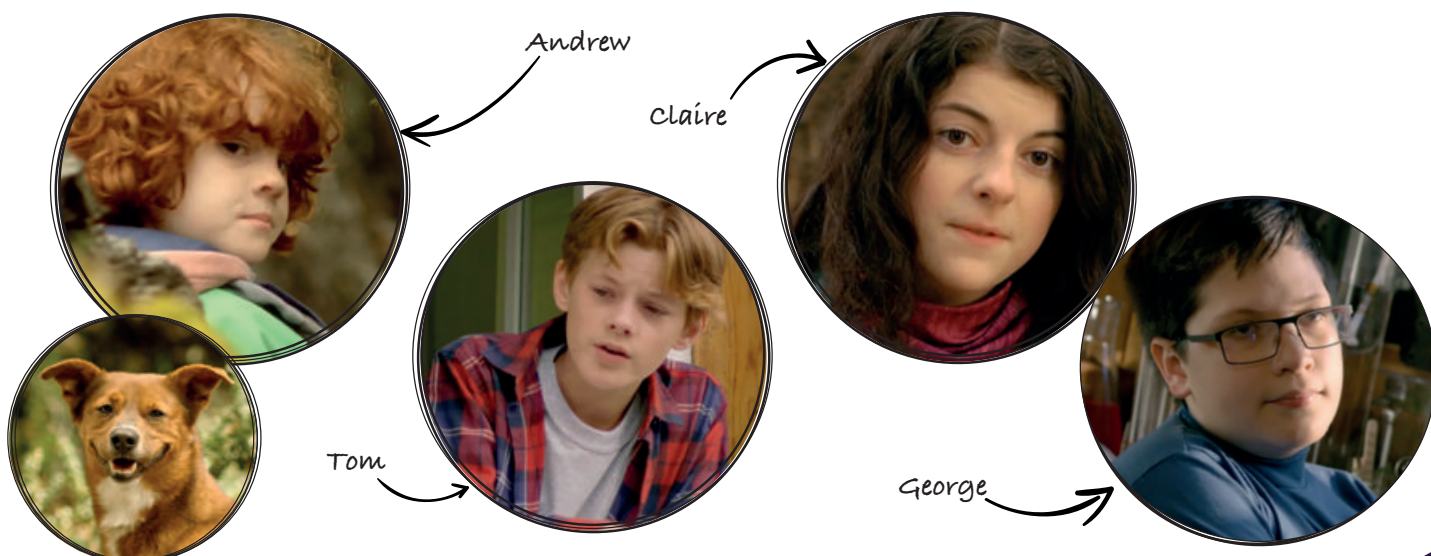
Zamieszczone kody QR prowadzą do stron internetowych, które kryją się pod linkami.

Można je odtworzyć, skanując dany kod za pomocą smartfona wyposażonego w odpowiednią aplikację.

- 5 Nauczyciel podkreśla, że Pan Jezus, kiedy był na ziemi często przypominał uczniom, jak mogą Go spotkać. Zależnie od poziomu klasy, wybrany uczeń lub nauczyciel odczytuje fragment Mt 18, 20.
- 6 Klasa wspólnie odlicza zapisane imiona – nauczyciel dopytuje, w jakim celu udali się na wyprawę? Przypomina słowa Pana Jezusa, stwierdzając, że Pan Jezus był razem z tymi dziećmi, bo było ich pięcioro.
- 7 Nauczyciel stwierdza, że Pan Jezus przypomina o jeszcze innej obecności wśród nas – odczytanie fragmentu Mt 25, 34-40.

Praca domowa:

Wykonanie pocztówki religijnej, na której w miejscu treści będą wpisane słowa papieża Franciszka: „Jezus szuka cię i czeka na ciebie... Znajdź Go! Odważ się to zrobić!” i wręczenie jej komuś.

III lekcja**Modlitwa – śpiew: „Jezus jest tu”**

- 8 Scenki – dzieci w parach mają za zadanie ukazać, jak jedna osoba potrzebuje pomocy, a druga oferuje jej tą pomoc (np. ktoś trzyma się za brzuch, bo jest głodny, drugi daje mu jedzenie; ktoś skacze na jednej nodze, inny podchodzi do niego, pomaga mu iść itp.).
- 9 Nawiązanie do filmu – którzy bohaterowie zachowali się zgodnie z nauką Pana Jezusa? W jakich sytuacjach?
- 10 Burza mózgów – jak jeszcze możemy spotkać Pana Jezusa? (w kościele, w modlitwie, w Biblii, w sakramentach).
- 11 Nawiązując do konkretnych przygód bohaterów filmu „Tam, gdzie mieszka Bóg”, dzieci projektują „znaki drogowe”, prowadzące do Pana Boga – spotkania z Jezusem w modlitwie, w drugim człowieku. W mniejszych grupach bądź jako zadanie dodatkowe na szóstkę, można zachęcić dzieci do wykonania wielkiej mapy odzwierciedlającej poszukiwanie Pana Boga przez dzieci z filmu. W razie potrzeby pracę można dokończyć w domu lub na kolejnej lekcji.
- 12 W miarę możliwości warto odtworzyć fragment filmu, w którym bohaterowie mówią o tym, gdzie można spotkać Boga (alternatywnie odczytać te słowa).

Modlitwa, „Ojcze nasz” (poprzedzona komentarzem nauczyciela, że jako dzieci jednego Ojca w niebie naszym zachowaniem powinniśmy wzajemnie przypominać sobie, że wszyscy idziemy na wyjątkowe spotkanie – w przyszłości, w niebie z Bogiem).

Praca domowa:

Do wyboru:

- Dokończenie znaków lub mapy.
- Odszukanie z pomocą rodziców dowolnej wypowiedzi papieża Franciszka, adresowanej do dzieci.

Opracowała:
dr Aneta Rayzacher – Majewska

Konspekt trzech lekcji religii dla klas 4–7 szkoły podstawowej na podstawie filmu „Tam, gdzie mieszka Bóg”

Klasy IV-VII

Lekcja powinna odbyć się po obejrzeniu filmu przez całą klasę.

Zajęcia mogą być poprowadzone poza szkołą, np. w parafii – dla ministrantów, scholi lub innej grupy.

Temat: „Spotkać Pana Boga”

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- utrwalenie prawdy o stałej obecności Jezusa, szukającego ludzi;
- kształtowanie umiejętności dostrzegania Jezusa co dzień, w różnych sytuacjach życiowych.

Treści – wymagania szczegółowe.

Uczeń:

- swoimi słowami przytacza treść fragmentów biblijnych, odczytanych na lekcji;
- wylicza sposoby obecności Jezusa wśród ludzi;
- wskazuje motywy biblijne obecne w filmie „Tam, gdzie mieszka Bóg”;
- wyjaśnia przesłanie, płynące z filmu – „Odważ się” spotkać Jezusa.

PRZEBIEG LEKCJI:

I lekcja

Modlitwa przed nauką: śpiew „Pan Jezus już się zbliża...”

1 Odczytanie i analiza opowiadania:

Wojtek nie mógł doczekać się soboty – miał spotkać się wtedy z wujkiem Andrzejem. Wujek przylatywał ze Szkocji specjalnie dla Wojtka, z okazji jego urodzin. Samolot lądował w Warszawie tuż po 12ej, więc wujek miał przyjść po chłopca na trening. „Ale fajnie! – pomyślał Wojtek – Chłopaki z drużyny poznają mojego chrzestnego!”.

W sobotę od rana padał deszcz, a prognozy pogody przestrzegały przed silnym wiatrem. Samolot wujka Andrzeja był opóźniony o 30 minut. Po treningu wszyscy chłopcy już opuścili szatnię, tylko Wojtek siedział ze spuszczoną głową. Patrzył z nadzieją na telefon, co chwilę wybierając numer wujka, ale ten nie odpowiadał. Dzwonił tak długo aż bateria zupełnie się rozładowała. Chłopiec wyszedł z szatni, trzaskając drzwiami. Zamiast siedzieć i czekać, wyjdzie wujkowi na spotkanie! Lotnisko było oddalone o kilka ulic, a deszcz przestawał padać. Wojtek szedł chodnikiem w stronę lotniska. Nie widział nikogo na horyzoncie, gdy obok przejechał autobus. „Podjadę jeden przystanek, to będę szybciej!” – pomyślał i w ostatniej chwili wskoczył do autobusu. Nie zauważył zupełnie, że autobus zjeżdżał do zajezdni, więc zamiast jechać prosto w stronę lotniska, skręcił w lewo, oddalając chłopca od celu podróży.

W tym czasie samolot ze Szkocji wylądował bezpiecznie. Wujek prędko pobiegł w kierunku postoju takówek, by jak najszybciej znaleźć się w umówionym miejscu. Już po chwili znalazł się w hali sportowej, ale... nikogo tam nie zastał. Wyszedł przed halę i rozejrzał się wokół, ale nikogo nie zobaczył. Dzwonił do chłopca, jednak telefon był wyłączony. Natychmiast zadzwonił do rodziców Wojtka. Dowiedział się

od nich, że mają specjalny system lokalizacji syna w telefonie, więc zaraz sprawdzą, co się dzieje. Wujek chodził od ściany do ściany, nie spuszczał wzroku z telefonu. Wtedy zadzwonił tata Wojtka, informując brata, że Wojtek idzie od strony lotniska w kierunku hali. Powinni spotkać się za chwilę. Wujek Andrzej wyszedł z budynku i zobaczył w oddali znajomą postać. Chwycił walizkę i wybiegł na spotkanie chłopcu. Wojtek na początku był trochę obrażony.

– Miałeś przyjść po mnie na trening... – wypomniat wujkowi.

– I przyszedłem! Niestety, samolot się spóźnił... – zaczął tłumaczyć wujek.

– Poszedłem cię szukać! Ale ten autobus... wywiózł mnie w innym kierunku... musiałem wracać pieszo... – tłumaczył chaotycznie Wojtek, coraz trudniej kryjąc radość ze spotkania.

– Ja też cię szukałem! I bardzo się cieszę, że już znalazłem! – wujek poklepał Wojtkę po plecach.

– A właśnie, że ja ciebie znalazłem... – przekomarzał się chłopiec.

– O nie, nie, nie! – udawał oburzonego wujek – A zresztą... niech ci będzie... – dodał i poszli razem do domu.

- 2 Pogadanka – kto kogo szukał w opowiadaniu? Warto uświadomić uczniom, że tak naprawdę to wujek szukał, bo Wojtek złamał umowę – zamiast czekać po treningu na wujka, zaczął szukać go na własną rękę. Podobnie jest z Panem Bogiem – jest On zawsze wierny swoim obietnicom. Czasem bywa, że ludzie „obrażają się” na Pana Boga i zamiast iść w Jego kierunku, oddalają się lub przegapiają Jego obecność.
- 3 Do którego bohatera filmu „Tam, gdzie mieszka Bóg” można porównać Wojtkę? (Toma). Uczniowie uzasadniają odpowiedzi.
- 4 Odczytanie fragmentu biblijnego Łk 15, 1-10 i analiza tekstu.
- 5 Pogadanka z odwołaniem do filmu – z jakim fragmentem filmu kojarzy się tekst biblijny? (napotkanie na drodze domu, w którym dzieci zostały ugoszczone; spotkanie pasterza szukającego zagubionej owcy).

Praca domowa:

Z którym z bohaterów filmu „Tam, gdzie mieszka Bóg” chciałbyś wyruszyć na poszukiwanie Jezusa? Odpowiedź uzasadnij.

II lekcja

Modlitwa przed nauką

- 6 Licytacja – uczniowie wyliczają inne motywy biblijne w filmie, a nauczyciel zapisuje je na tablicy. W razie gdyby uczniowie nie wskazali tego, nauczyciel zwraca uwagę na ptaka pojawiającego się wielokrotnie podczas scen. (Czym symbolem jest w Biblii gołębica?). Prośba o odczytanie fragmentu J 14, 16-17a.

- 7 Praca w grupach – uczniowie podzieleni na grupy mają przygotować na dużych kartkach „Zaproszenie na spotkanie z Panem Bogiem w...”

- grupa 1 – w kościele,
- grupa 2 – w modlitwie,
- grupa 3 – w sakramentach,
- grupa 4 – w Biblii,
- grupa 5 – w drugim człowieku.

Zaproszenie ma zawierać zarówno tekst, jak i grafikę. Alternatywnie można zadać pracę w parach – nauczyciel wskazuje wówczas, która para opracowuje reklamę a. telewizyjną, b. radiową, c. billboard itp. W pracy uczniowie opierają się na scenach z filmu.

Ewentualne dokończenie prac w domu.

III lekcja

Modlitwa przed nauką

- 8 Uczniowie prezentują swoje reklamy, a nauczyciel podsumowuje pracę słowami papieża Franciszka cytowanymi w filmie:
„Jezus szuka cię i czeka na ciebie (...) znajdź Go. Odważ się to zrobić!”
Każda grupa ma na prezentację 5 minut – z uzasadnieniem.
- 9 Nawiązując do słów papieża, nauczyciel stwierdza, że zachęta papieża powtórzona przez bohaterów filmu („Odważ się!”) jest bardzo aktualna – przyznawanie się do Pana Jezusa, spotkanie się z Nim i dostrzeganie Go w innych ludziach (pomoc im) jest wielkim dziełem. Inni mogą wyśmiać, nie zrozumieć. Tym większa jest wartość składanego świadectwa.

Praca domowa:

- Napisz list do jednego z bohaterów filmu, w którym opiszysz sytuację, w której „spotkałeś” Pana Boga – w modlitwie, sakramencie, Biblii lub w drugim człowieku.
- Nawiązując do filmu, „przeprowadź wywiad” z Andrew, dotyczący jego wyprawy w poszukiwaniu Pana Boga.

Modlitwa – śpiew: „Spotkał mnie dziś Pan”

Opracowała:
dr Aneta Rayzacher – Majewska

Konspekt trzech lekcji religii dla klas liceum na podstawie filmu „Tam, gdzie mieszka Bóg”

Klasy liceum

Lekcja powinna odbyć się po obejrzeniu filmu przez całą klasę.

Zajęcia mogą być poprowadzone poza szkołą, np. w parafii – dla ministrantów, scholi lub innej grupy.

Temat: „Spotkać Pana Boga”

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- utrwalenie prawdy o stałej obecności Jezusa, szukającego ludzi;
- kształtowanie umiejętności dostrzegania Jezusa co dzień, w różnych sytuacjach życiowych.

Treści – wymagania szczegółowe.

Uczeń:

- swoimi słowami przytacza treść fragmentów biblijnych, odczytanych na lekcji;
- wylicza sposoby obecności Jezusa wśród ludzi;
- wskazuje motywy biblijne obecne w filmie „Tam, gdzie mieszka Bóg”;
- wyjaśnia przesłanie płynące z filmu – „Odważ się” spotkać Jezusa.
- wyjaśnia przesłanie płynące z filmu „Każdy z nas jest dla Boga ważny”

PRZEBIEG LEKCJI:

I lekcja

Modlitwa przed nauką: śpiew „Pan Jezus już się zbliża...”

1 Odczytanie i analiza:

Jezus udał się za Jezioro Galilejskie, czyli Tyberiadzkie. Szedł za Nim wielki tłum, bo widziano znaki, jakie czynił dla tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą do Niego, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleba, aby oni się posilili? A mówił to, wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co miał czynić. Odpowiedział Mu Filip: Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać. Jeden z uczniów Jego, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu? Jezus zatem rzekł: Każcie ludziom usiąść! A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło. Zebrali więc, i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, które zostały po spożywających, napełnili dwanaście koszów. A kiedy ci ludzie spostrzegli, jaki cud uczynił Jezus, mówili: Ten prawdziwie jest prorokiem, który miał przyjść na świat. Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę (J 6, 1-15).

Nauczyciel przywołuje scenę z filmu, w której głodne dzieci, po całym dniu wędrówki zostają zaproszone na kolację. Na stole jest tylko jeden chleb, ale gospodarz łamie go i dzieli dla wszystkich. I każdy może najeść się do syta. Po wieczerzy zaś zaprasza dzieci na nocleg, co prawda tylko do stajenki, ale z całego serca, aby były bezpieczne i mogły wypocząć.

Radość dzielenia się i pomagania innym to jest jeden tylko z nielicznych przejawów obecności Boga w naszym życiu. Największe bogactwo nie cieszy bowiem, jeżeli nie ma się z kim go dzielić.

- 2 Nauczyciel prosi uczniów o przykłady z literatury, pokazujące radość dzielenia się i nagrodę, jaka spotyka obdarowującego. Po wysłuchaniu uczniów nauczyciel powraca do przypowieści, odnosząc nakarmienie głodnych tłumów do obecności Boga w życiu ludzi.

(Krzysztof Osuch SJ, www.mateusz.pl)

Mały gest chłopca – wielki gest Jezusa

Kęsem duchowego chleba może okazać się dla nas przyjrzenie się gestowi chłopca, którego wypatrzył jeden z uczniów Jezusa. To Andrzej, brat Szymona Piotra, znalazł wśród tłumu jednego chłopca, który miał pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby. Swoje „odkrycie” Andrzej od razu opatrzył realistycznym komentarzem: *lecz cóż to jest dla tak wielu? Rzeczywiście, dla apostoła Andrzeja, który dysponuje tylko ludzkimi możliwościami, znaleziony chleb i dwie rybki nie stanowią żadnego rozwiązania; jeśli jednak tymi kilkoma chlebami i paroma rybkami posłuży się Jezus, to rzecz wygląda zupełnie inaczej.*

Możemy poczuć się zbudowani tym, że chłopiec (właściciel chleba i rybek) oddał do dyspozycji Jezusa to, co było jego. Nie zląkł się, nie powiedział: *‘tego absolutnie nie dam, bo jest moje’*. Nie zastanawiał się, mówiąc: *‘jak dam, to sam będę głodny’*. Ufnie oddał to, co miał. To urok Jezusa, Jego słowa, zaufanie do Niego – sprawiły, że rozszerzyło się serce chłopca i oddał to, co posiadał... A potem wkroczył do akcji Jezus, używając swoich ponadludzkich możliwości: wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. Tym czynem Jezus mówi bardzo wiele.

Pokazuje, jak w Nim Bóg Ojciec oddaje Boskie możliwości dla ocalenia i nasycenia człowieka; jak wielkodusznie i nadobficie zaradza Bóg ludzkim potrzebom. I jaki może być świat, gdy w centrum ludzkiej rodziny będzie Jezus-Boski Zbawiciel.

3 Gra w dzielenie

Nauczyciel prosi uczniów o wymienienie 5 rzeczy z życia codziennego, które można dzielić chociaż wydają się niepodzielne, a następnie na kartkach uczniowie rysują piramidę rzeczy „niepodzielnych”, nadając im znaczenie wg własnych odczuć. Co jest najtrudniejsze do podzielenia, a co najłatwiejsze, co jest najważniejsze.

Praca domowa:

Opisz na podstawie własnych doświadczeń znaczenie przysłowia
„Gość w dom, Bóg w dom”

II lekcja

WZAJEMNE ZAUFANIE I ZAUFANIE BOGU

Modlitwa przed nauką – „Ojcze nasz”

Krótki tekst do przeczytania przez jednego z uczniów:

Biblia uczy w wielu miejscach, że dobrze jest ufać Panu. Księga Przypowieści stwierdza: „Zaufaj Panu z całego serca i nie polegaj na własnym rozumie!” (Przyp 3:5-7)

Czy nasz Bóg chwali w tym wersecie głupotę i nieuctwo? Oczywiście, że nie! Stałoby to bowiem w sprzeczności z wieloma fragmentami, potępiającymi właśnie takie cechy jak głupota oraz niechęć do nauki. Zaledwie rozdział dalej czytamy: „Nabywaj mądrości i za wszystko, co masz, nabywaj rozumu!” (Przyp 4:7).

1 Nauczyciel dzieli uczniów na trzy zespoły. Każdy zespół ma przygotować krótką scenkę rodzajową na wylosowany przez siebie temat.

- Gr I Wyprawa w wysokie góry, ekstremalne warunki pogodowe, trudna trasa, konieczność współdziałania.
- Gr II Przygotowanie bardzo dużego obozowiska na przyjęcie uchodźców z terenów dotkniętych powodzią.
- Gr III Organizacja koncertu plenerowego z okazji ważnego wydarzenia.

Podczas prezentacji scen rodzajowych Nauczyciel punktuje poszczególne zachowania „aktorów”: wybranie lidera-przywódcy, zaufanie jego doświadczeniu, wypełnianie poleceń i wreszcie odpowiedzialność za powierzony odcinek.

Klasa wspólnie ocenia skuteczność działań poszczególnych zespołów. Najlepsze wyniki osiągnie ten zespół, który nie tylko zaufa, że jego koledzy wykonają swoje zadania, ale także zawierzy temu, kto kieruje grupą, jego doświadczeniu, przemyślanym decyzjom i trosce o efekt.

Wnioski po inscenizacji:

W prostych, ziemskich zadaniach możemy oprzeć się na liderze, przewodniku, nauczycielu, ale w życiu trzeba zmagać się z dużo trudniejszymi zadaniami. Gdzie zatem szukać oparcia i przewodnika. Dzieci w filmie miały ogromne zaufanie nie tylko do siebie (podczas wyprawy), ale także do Boga – wierzyły w jego obecność na szczycie góry i w to, że On tam jest i tam Go znajdą.

Biblia obiecuje:

Powierz Panu swoje sprawy, a wtedy ziszczą się twoje zamysły (Przyp 16:3) (to oznacza, że Bóg jest chętny spełniać nasze nawet najdrobniejsze marzenia – tak długo jak to nie szkodzi innym ludziom lub nam samym)

(Ela Świerczyńska (fragmentu tekstu, Otwarteniebo24.pl)

Praca domowa:

Korzystając z internetu, sporządzić listę filmów, w których pokazane jest jak człowiek pokonuje trudne sytuacje dzięki zaufaniu do Boga.

III lekcja KAŻDY JEST WAŻNY

Modlitwa na początku lekcji – „Ojcze nasz”

Nauczyciel czyta tekst:

Ewangelia Łukasza 15. 1-7 „A zbliżali się do niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby go słuchać. Faryzeusze zaś i uczeni w Piśmie szemrali i mówili: Ten grzeszników przyjmuje i jada z nimi. Powiedział im więc takie podobieństwo: Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie pozostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustkowiu i nie idzie za zagubioną, aż ją odnajdzie? A odnalazłszy, kładzie ją na ramiona swoje i raduje się. I przyszedłszy do domu, zwołuje przyjaciół i sąsiadów, mówiąc do nich: Weselcie się ze mną, gdyż odnalazłem moją zgubioną owcę! Powiadam wam: Większa będzie radość w niebie z jednego grzesznika, który się upamięta, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują upamiętania.”

Prosi uczniów o refleksję.

Przebieg lekcji:

- 1 Kto potrafi dać przykład troski o zagubioną owcę w dzisiejszym świecie: lista pisana jest na tablicy.
- 2 Pasterz, wyruszając na poszukiwanie zagubionej owcy, resztę stada zostawia w zagrodzie – zapewnił im bezpieczeństwo, poradzą sobie. Idzie na poszukiwanie tej, której los jest niepewny. Jest jej potrzebny.

Burza mózgów:

Nauczyciel skłania klasę do dyskusji, w wyniku której młodzież układa trzy różne scenariusze zakończenia historii z zagubioną owcą:

„Co by było, gdyby nie Miłość Boga i jego troska o każdego z nas”

Oczywiście, można sobie poradzić bez Boga. Ale to nie będzie dobre zakończenie.

Praca domowa:

Znajdź jeszcze dwie inne przypowieści, w których Jezus pokazuje, że trzeba się troszczyć o każdą jedną ludzką istotę.

Opracowała:
dr Aneta Rayzacher – Majewska

Jesteś nauczycielem? Zajmujesz się edukacją?
Szukasz inspiracji, materiałów, pomocy dydaktycznych?
Zgadzasz się z nami, że kino może inspirować
do ciekawych zajęć, dyskusji, przemyśleń?
Chcesz zorganizować swoim podopiecznym pokaz ciekawego filmu?
Skorzystaj z bogatej i na bieżąco uzupełnianej oferty
KINOSWIATEDUKACJI.PL!

ZAPRASZAMY NA STRONĘ:

www.kinoswiatedukacji.pl

Materiały dydaktyczne, informacje o pokazach dla szkół:

KINO ŚWIAT
E D U K A C J I

Irena Kruglicz-Kamińska
Specjalista ds. edukacji filmowej
Kino Świat Sp. z o. o.
ul. Belwederska 20/22
00-762 Warszawa

tel. 22 840 68 01 04
tel. kom. 728 302 018
e-mail: irena.kaminska@kinoswiat.pl